

Biblioteka Główna Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu

Artykuł:

Udział P.K.P. w Wystawie Powszechnej

Źródło:

Przemysł i Handel Rok 9 1928 zeszyt 50, strona 2052

Artykuł udostępniony cyfrowo w ramach zadań projektu pt. „Digitalizacja i udostępnianie online »Bibliografii gospodarki Wielkopolski 1919-39« H. Maciejewskiej”
(SONB/SP/550684/2022)

tryczną, która przedłużona będzie do stacji: Grodzisk, Otwock i Mińsk Mazowiecki, jako posiadających parowozownie. W taki sposób główne arterie ruchu podmiejskiego będą zelektryfikowane, co znacznie podniesie sprawność tego ruchu.

Dworzec główny przedstawia się według planów jako czworobok 115 m × 113,5 m, z frontem zwróconym do al. Jerozolimskich. Wejście główne dla podróżnych odjeżdżających będzie położone od ul. Marszałkowskiej, oprócz tego dla podróżnych bez bagażu przewidziane są wejścia od al. Jerozolimskich i od Chmielnej. Wyjście z dworca dla podróżnych przyjeżdżających przewidziane jest od strony przeciwległej do wejścia głównego, czyli od strony ul. Żelaznej.

Na projekt dworca głównego, odpowiadającego tym wymaganiom, ogłoszony został przez Ministerstwo Komunikacji konkurs z wyznaczeniem 3 nagród po 30.000. Termin składania prac wyznaczony jest na 15 stycznia 1929 r.

UDZIAŁ P.K.P. W WYSTAWIE POWSZECHNEJ. — Już tylko 5 miesięcy dzieli nas od otwarcia Powszechnej Wystawy Krajowej w Poznaniu. Ministerstwo Komunikacji, narówni z innymi ministerstwami, krząta się gorliwie koło organizacji swego udziału. Kolejne sprawozdanie Komitetu, wyłonionego przy Min. Komun. do spraw wystawowych, przedstawia stan prac w dziale kolejowym w sposób następujący.

Budowę pawilonu Min. Komun. już rozpoczęto. Po zatwierdzeniu planów ogłoszono przetarg, w wyniku którego robotę powierzono firmie Julian Kornaszewski z Ostrowia za kwotę ryczałtową 425.805. Pawilon ma być oddany do użytku dn. 16 kwietnia 1929 r.

Przystosowanie stacji Poznań do potrzeb wystawowych jest w toku i na dzień 1 listopada wykonano przeszło 50% preliminowanych robót. Rozbudowę st. granicznej Zbąszyn, celem przygotowania jej do wzmożonego ruchu międzynarodowego, zatwierdzono w myśl projektu, opraco anego przez Dyрекcję w Poznaniu, i w wyniku przetargu powierzono firmie Tow. Robót Inżynieryjno-Budowlanych za kwotę 940.30. Termin wykonania upływa dn. 25 kwietnia r. b.

Dla utrzymania ścisłej łączności z dyrekcjami, którym powierzono wykonanie pewnej ilości eksponatów, wybrano specjalnych delegatów, będących w stałym kontakcie z Komitetem Wystawowym Min. Komun. Ze swej strony Komitet znajduje się w bezpośredniej łączności z innymi ministerstwami oraz z Komisarzem Rządu do Spraw Wystawy, P. Bertonim. Na kilku międzyministerjalnych posiedzeniach ustalono charakter i formę wykresów, którym w miarę możliwości będzie nadawana postać ilustracji barwnej lub pokazu plastycznego. Tak więc, przygotowywana jest duża mapa plastyczna pozioma P. K. P. ze wskazaniem na niej — przez zmienną długość małych modeli pociągów — napięcia ruchu towarowego. Inna mapa plastyczna uwidoczni kierunek wywozu najważniejszych naszych artykułów eksportowych i stan robót przy przebudowie węzła warszawskiego.

Film propagandowy p. t. „Szlakiem Polskich Kolei Państwowych” jest obecnie wykończany. Dotąd wykrecono przeszło 2.000 m filmu. Po wykończeniu odbędzie się pokaz wobec przedstawicieli rządu.

Wkrótce rozpoczyna się prace przy opracowywaniu prowizorycznego układu katalogu działu kolejowego; katalog ten będzie mieć również charakter propagan-

dowy. Składać się on ma z dwóch części: z krótkiego zarysu działalności P. K. P. w ubiegłym dziesięcioleciu i ze szczegółowego rozmowanego wykazu obiektów wystawowych. Katalog będzie wydany w 4 językach: polskim, francuskim, angielskim i niemieckim.

PRZEWOZY KOLEJOWE W PAŹDZIERNIKU 1928 R. — Przeciętny dzienny naładunek wagonów na P. K. P. przedstawiał się w październiku 1928 r., jak następuje (dane tymczasowe w wagonach 15-tonowych):

NAŁADOWANO NA STACJACH P. K. P.:		Październik	
A. — Dla przewozu do stacji polskich			
Drobnica		1.489	
Ładunki pośpieszne	{ wagonowe	32	
	{ drobne przesyłki	132	
"	wojskowe	165	
"	kolejowe gospodarcze	1.139	
Ładunki rolnicze:		3.716	
inwentarz żywy		171	
ptactwo domowe żywe		16	
zboże		363	
ziemiaki		416	
buraki cukrowe		2.084	
pozostała aprowizacja		666	
Drzewo:		959	
kopalniane		116	
obrobione		292	
nieobrobione		280	
opałowe		271	
Węgiel:		3.746	
górnolaski		2.507	
dąbrowiecki		805	
krakowski		408	
cieszyński		26	
Ropa i produkty naftowe:		209	
w cysternach		189	
w wagonach		20	
Ładunki przemysłowe:		2.449	
surowce dla przemysłu fabr. (oprócz drzewa)		280	
produkcja przemysłowa		1.180	
cukier		100	
sól		96	
nawozy sztuczne		57	
narzędzia i maszyny rolnicze		35	
materiały budowlane (oprócz drzewnych)		701	
Wszelkie pozostałe ładunki całowagon.		1.040	
Razem:		15.085	

B. — Dla przewozu do stacji zagranicznych			
Ładunki rolnicze:		103	
zboże		50	
inwentarz żywy		33	
ptactwo domowe żywe		20	
Drzewo		617	
Węgiel:		2.625	
górnolaski		2.155	
dąbrowiecki		460	
krakowski		10	
Ropa i produkty naftowe:		55	
w cysternach		47	
w wagonach		8	
Cukier		27	
Pozostałe ładunki		417	
Razem:		3.817	

W tem przez Gdańsk:		1.352	
ładunki zbożowe		20	
drzewo		98	
węgiel		1.097	
pozostałe ładunki		137	
Ogółem naładowano na stacjach P. K. P. (A + B)		18.902	
Naładowano w obrębie W. M. Gdańska		455	
Przyjęto ładownych wagonów od Kolei zagran.		619	
Tranzyt przez Polskę		1.160	
Ogólna praca wagonów towarowych		21.136	

Jak zazwyczaj jesienią, ruch na P. K. P. wykazał w październiku znaczne wzmożenie. Mianowicie ogólna praca wagonów towarowych zwiększyła się z 18.334 we wrześniu do 21.136 w październiku, czyli o 15,3% w porównaniu z październikiem 1927 r. ogólna praca wagonów towarowych zwiększyła się bardzo poważnie — o 4.132 wag. śr.-dz., czyli o 24,3%. Zwiększenie przewozów w omawianym okresie wynika ze wzmożonego nadania produktów rolnych, zjawiska zwykłego dla okresu realizacji zbiorów.

Samych buraków cukrowych ładowano śr.-dz. 2.084 wag., podczas gdy w miesiącu poprzednim zeledwie 51 wag. śr.-dz. Równocześnie zwiększyło się dość poważnie nadanie węgla opałowego.

Naładunek na stacjach polskich zwiększył się w porównaniu do miesiąca poprzedniego o 2.701 wag. śr.-dz., przyczem w nadaniu do stacji polskich o 2.882 wag. śr.-dz., do zagranicznych zaś o 64 wag. śr.-dz. Równocześnie przyjęcie ładownych wagonów z zagranicy zmniejszyło się o 31 wag. śr.-dz., tranzyt zaś o 75 wag. śr.-dz.

NOWE ZARZĄDZENIA TARYFOWE. — W „Dzienniku Taryf i Zarządzeń Kolejowych” w Nr. Nr. 17 i 18 zamieszczono następujące zarządzenia, dotyczące taryfy towarowej P. K. P.

Podwyższono z kl. IV na III na przewóz cukru surowego i wyłączono równocześnie stacje graniczne lądowe z tar. wyj. VII, ustalonej na wywóz cukru, wskutek czego z ulg, przewidzianych tą taryfą, korzystać będzie odtąd tylko cukier, wywożony przez Gdańsk i Gdynię. Dla dowozu cukru surowego do rafinerii wprowadzono osobną tar. wyj. Nr. 43.

Zwolniono od dopłaty 5% za wagon kryty transporty rudy, przybywające z Rosji w wagonach krytych, celem zapobieżenia przeładunkowi tych transportów do wagonów niekrytych, wolnych od tej opłaty.

Zrównano warunki obliczania składowego za przesyłki, dostarczane na skład częściami, z warunkami obliczania za

przesyłki, zabierane ze składu partjami częściowymi, stosując w obu wypadkach obliczenie za całą wagę przesyłki, oznaczoną w liście przewozowym.

Uzupełniono nomenklaturę grupy 25 „Ryby i raki” w sposób, wskazujący, iż opłaty wyższe (kl. I i III) stosuje się tylko do ryb słodkowodnych i morskich wysokocennych (jak: jesiotry, sterlety, sole, turboty i t. d.), natomiast ryby krajowe, w tej liczbie, poławiane na naszym wybrzeżu (jak: szprotki, makrele i t. d.) opłacają taryfę niższą (II i V kl.).

Ustalono zniżoną tar. wyj. na przewóz piasku kwarcowego płukanego do hut szklanych z wytwórni krajowych w Jeleniu i Białaczewie.

Przedagowano brzmienie taryf zawozowych dla zboża, nasion i soli w sposób, umożliwiający korzystanie z tych taryf całej ilości towaru, dowiezionego do składu przez jednego nadawcę bez względu na ilość listów przewozowych i wagę każdego załadowanego wagonu.

Wprowadzono nową towarową taryfę wyjątkową dla przewozu cukru do składu w Skalmierzycach celem zaradzenia brakowi składów przy cukrowniach, specjalnie odczuwanemu w r. b. wskutek dużego urodzaju i cukrowości buraków.

Ustalono zniżoną taryfę na przewóz łubinu, otrąb zbożowych i wytlóków (makuchów) do stacji, leżących na obszarze województwa wileńskiego, ze względu na nieurodzaj pasz w tym okręgu.

MIĘDZYNARODOWA KONFERENCJA LOTNICZA. — Przewodniczący Rady Technicznej przy Ministrze Komunikacji — Prezes Zarządu Głównego L. O. P. P., Inż. J. Eberhardt, wyjechał do Waszyngtonu jako delegat rządu polskiego na międzynarodową konferencję w sprawie cywilnej żeglugi powietrznej. Konferencja zwołana została przez rząd Stanów Zjednoczonych na dz. 12 — 14 grudnia 1928 r. dla upamiętnienia 25-lecia pierwszego lotu braci Wright, od którego właściwie datuje się praktyczne zastosowanie lotnictwa do komunikacji.

POCZTA I TELEGRAF

POD REDAKCJĄ MINISTERSTWA POCZT I TELEGRAFÓW

RADA TELETECHNICZNA PRZY MINISTRZE POCZT I TELEGRAFÓW. — Na mocy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 października 1928 r. powstaje przy Ministrze Poczty i Telegrafów Rada Teletechniczna, jako organ opiniodawczy dla uzgodnienia zamierzeń Ministerstw: Poczty i Telegrafów, Spraw Wojskowych, Komunikacji oraz Przemysłu i Handlu w dziedzinie urządzeń teletechnicznych, t. j. telegraficznych i telefonicznych, tak przewodowych, jak i radiowych, oraz opracowywania poszczególnych zagadnień i wydawania opinii w sprawach technicznych, dotyczących tej dziedziny.

W szczególności do zadań Rady Technicznej należy inicjowanie, uzgodnianie i opinjowanie prac normalizacyjnych w zakresie:

1) państwowych typów przyrządów i sprzętu dla stacji telegraficznych, telefonicznych i radiotechnicznych;

2) państwowych typów materiałów i sprzętu dla budowy i konserwacji urządzeń linowych telegraficznych i telefonicznych;

3) warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać materiały i przyrządy, stosowane przy budowie i konserwacji urządzeń telegraficznych, telefonicznych i radiotechnicznych;

4) instrukcji dla komisji odbiorczych materiałów i przyrządów;

5) instrukcji budowlanych przy wykonywaniu i konserwacji urządzeń telegraficznych, telefonicznych i radiotechnicznych;

6) dalszego stosowania używanych obecnie w Polsce typów przyrządów, materiałów i narzędzi;

7) przepisów o ochronie urządzeń teletechnicznych od szkodliwego wpływu prądów silnych lub od wzajemnych zakłóceń;

8) zmian w polskich przepisach teletechnicznych w celu dostosowania ich do przepisów międzynarodowych;

9) celowości i możliwości zastosowania w Polsce wynalazków i ulepszeń z dziedziny teletechniki;

10) planu szkolenia i przygotowywania personelu technicznego.

Ponadto poszczególne ministerstwa — o ile w grę nie wchodzi interesy obrony państwa — będą zasięgały opinii Rady Teletechnicznej odnośnie programów i projektów, dotyczących: a) ogólnej budowy, przebudowy, ulepszeń i celowego wykorzystania istniejących połączeń telegraficznych, telefonicznych i radiotechnicznych wewnątrz państwa i z zagranicą; b) międzynarodowych przepisów i konwencji z zakresu